

Rendelkező rész

A csoportos létszámcsoökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő „telephely” fogalmát ugyanúgy kell értelmezni, mint az ugyanezen albekezdés a) pontjának i. alpontjában szereplő fogalmat.

A 98/59 irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a munkavállalók tájékoztatására és konzultációjára vonatkozó kötelezettséget ír elő valamely vállalkozás meghatározott telephelye legalább 20 munkavállalójának 90 napos időszakon belüli elbocsátása esetén, de olyan esetben, amikor ugyanilyen időszak alatt a vállalkozás valamennyi telephelyén vagy bizonyos telephelyein végrehajtott elbocsátások összesített száma éri el vagy haladja meg a 20 munkavállalós küszöböt, nem ír elő ilyen kötelezettséget.

⁽¹⁾ HL C 151., 2014.5.19.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2015. április 30-i ítélete (a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – SMK Kft kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(C-97/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — 2006/112/EK irányelv — 52. cikk, c) pont és 55. cikk — Valamely szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének a meghatározása — A szolgáltatásnak a hozzáadottérték-adó szempontjából több tagállamban nyilvántartásba vett megrendelője — Azon tagállamból történő feladás vagy elfuvarozás, amelyben a szolgáltatást ténylegesen nyújtották)

(2015/C 213/13)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: SMK Kft

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2010. január 1-jéig hatályban lévő változatának 55. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó olyan körülmények között, mint amilyenekről az alapügyben szó van, amelyben a szolgáltatások megrendelője a hea szempontjából egyszerre volt nyilvántartásba véve a szolgáltatások tényleges nyújtásának helye szerinti tagállamban és egy másik tagállamban, majd kizárólag e másik tagállamban, és amely alapügyben az e szolgáltatásokkal érintett ingóságokat nem e szolgáltatások befejezésekor, hanem későbbi értékesítésük következtében adták fel vagy fuvarozták el az e szolgáltatások tényleges teljesítési helye szerinti tagállamból.

⁽¹⁾ HL C 142., 2014.5.12.